

Ceremoniální zákon přibit na kříž, platnost Desatera potvrzena!

Kristova smrt ukončila platnost ceremoniálního zákona

Obětní systém ve starém zákoně měl za úkol poukazovat příchod Mesiáše a jeho smrt za naše hříchy. Před mnoha staletími předpověděl prorok Daniel, že smrt Mesiáše „zastaví obětní hod i oběť přídavnou.“

Daniel 9,27 - A prosadí smlouvu mnohým jednoho sedmiletí, leč uprostřed onoho sedmiletí ukončí obětní hod i přídavnou oběť.

Ceremoniální zákon měl pouze dočasný význam a byl Božímu lidu dán jen do té doby, než nastane náprava, do doby než Kristus zemřel jako pravý Beránek Boží.

Kristovou smrtí tedy skončila platnost ceremoniálního zákona. Kristus zaplatil náš dluh, který jsme měli proti zákonu - desateru a ukončil tak předobrazný systém, který poukazoval na to, že jednou Ježíš zaplatí. Tento Mojžíšův zákon ceremoniální, byl uložen vedle truhly smlouvy a právě ten pozbyl své platnosti.

Židům 9,10 - týkají se pouze pokrmů, nápojů a různých omýváních, což jsou jen tělesná ustanovení, uložená do času nápravy.

Deuteronomium 31,24-26 - Když Mojžíš sepsal slova tohoto Zákona od začátku až do konce, přikázal levitům nosícím Truhlu Hospodinovy smlouvy: „Vezměte tuto knihu Zákona a uložte ji vedle Truhly smlouvy Hospodina, našeho Boha, ať je tam svědkem proti vám.“

Již nebylo třeba dělat si starosti s ceremoniálními zákony, s jejich požadavky, které se týkají obětí pokrmů a nápojů, slavení svátků, novoluní nebo ceremoniálních sobot, které byly pouze stínem věcí budoucích. Byly to pouze symboly ukazující na Krista.

Koloským 2,16-17 - Ať vás tedy nikdo nesoudí pro pokrm a pro nápoj nebo kvůli svátku, novoluní nebo sobotám. To všechno je stín budoucích věcí, ale skutečnost je Kristus.

Sobota ceremoniální a sobota den Hospodinův

Není zde myšlena sobota jako sedmý den Hospodinův. Sobota sedmý den není stín věcí budoucích, ale je památkou na stvoření které se již stalo. Ve starém zákoně se nazývaly svátky také sobotami. Ezechiel 45,15-18 ukazuje, že krvavé a jiné oběti, slavnosti novměsíce, svátky a ceremoniální soboty jsou součástí obětního zákona, který ukazoval na Mesiáše. Ve 3Mojžíšově 23 kapitole se jasně hovoří o svátcích jako o sobotách. Například 3Moj 23,4 popisuje svátek troubení jako „sobotní odpočinek“. Je zde tedy zmínka o dvou druhích sobot. V kapitole 23 je také psáno, že tyto svátky měli Izraelité zachovávat vedle sedmého dne, soboty Hospodinovy.

3. Moj 23,37-38 - Toto jsou Hospodinovy svátky, které budete svolávat jako svatá shromáždění, abyste přinášeli Hospodinu ohnivě oběti - oběť zápalnou, oběť přídavnou, obětní hod a úlitby podle každodenního určení, kromě Hospodinových sobot, kromě vašich darů, kromě všech vašich slíbených obětí a kromě všech vašich dobrovolných obětí, které dáváte Hospodinu.

Tento ceremoniální zákon se stal zdí, která je oddělovala od ostatních národů. Efeským 2,13-20- Ale nyní v Kristu Ježíši vy, kteří jste byli kdysi daleko, stali jste se blízkými v krvi Kristově. Neboť on je náš pokoj; on oboje učinil jedním a zbořil rozdělující hradbu, ve svém těle zrušil nepřátelství -Zákon s jeho příkazy a ustanoveními -, aby v sobě z těch dvou stvořil jednoho nového člověka, učinil pokoj a oba dva usmířil s Bohem v jednom těle skrze kříž, v němž zabil to nepřátelství. Přišel a zvěstoval pokoj vám, kteří jste byli daleko, a pokoj těm, kteří byli blízko, neboť skrze něho jedni i druhí máme přístup k Otci v jednom Duchu. Proto již nejste cizinci a přistěhovalci, nýbrž spoluobčané svatých a patříte do Boží rodiny; byli jste vybudováni na základě apoštolů a proroků, kde je úhelným kamenem sám Kristus Ježíš.

Židům 10,16-18 - Toto je smlouva, kterou s nimi uzavřu po těch dnech, praví Pán: budu dávat své zákony do jejich srdce a napíší je do jejich myslí, dodává: „a na jejich hříchy a jejich nepravosti již nikdy nevzpomenu.“ Kde je odpuštění hříchů, tam už není oběti za hříchy.

Platnost Desatera potvrzena

Zatímco Kristova smrt ukončila pravomoc ceremoniálního zákona, potvrdila ovšem platnost Desatera. Když vznikl hřích, což je přestoupení zákona vyvstaly také požadavky zákona na hříšníka – smrt. Kristus ovšem zaslíbil, že tuto smrt vezme na sebe On sám.

1. Jan 3,4 - Každý, kdož činí hřích, činí proti zákonu; nebo hřích jest přestoupení zákona. (Kral.)

Římanům 5,12- Proto jako skrze jednoho člověka vešel do světa hřích a skrze hřích smrt, tak se také smrt rozšířila na všechny lidi, protože všichni zhřešili.

Kristus odstranil prokletí zákona a tak nás osvobodil z jeho odsouzení. Tím však nezrušil zákon, za jehož platnost musel zemřít a nedal nám svobodu porušovat jeho požadavky. Bible na mnoha místech učí o trvalé platnosti zákona. Desatero je věčným pravidlem zbožného a svatého života, a proto musí být neměnný stejně jako Boží spravedlnost.

Pavel vysvětluje vztah mezi poslušností zákona a evangeliem o spasení z milosti a vyzývá věřící ke svatému životu.

Křesťané nezachovávají zákon proto, aby obdrželi spasení – lidé kteří se o to pokoušejí zjistí, že jsou ještě většími otroky hříchu. Zákon člověka nemůže zachránit ani před odsouzením, ani před mocí hříchu. Ale ti kdo jsou pod milostí, jsou nejenom osvobozeni od odsouzení Řím 8,1), ale přijímají také moc zvítězit. (Řím 6,4) Tak nad nimi již hřích nepanuje. Kristova smrt však nedává věřícímu právo žít dále v hříchu.

Římanům 6,1-2 - Co tedy řekneme? Máme zůstat v hříchu, aby se rozhojnila milost? Naprosto ne! Jak bychom my, kteří jsme hříchu zemřeli, v něm ještě mohli žít?

Kristova smrt zákon vyvýšila a potvrdila jeho platnost! Pokud by bylo možné Desatero přikázání změnit, nemusel by Ježíš Kristus umírat. Ale protože je tento zákon svatý a neměnný, musel Kristus zemřít a naplnit tak požadavky trestu, které zákon kladl na nás přestupníky. Kristus nás takto zprostil trestu, nikoli dodržování zákona. Omištnil nás a umožnil svou smrtí získat život věčný všem, kteří v Něj uvěří a přijmou moc Ducha Svatého do svého srdce, který je uschopní zákon dodržovat a žít svatým životem.

Na otázku, jak může člověk získat život věčný odpověděl Ježíš: „Chceš-li vstoupit do života, zachovej přikázání!“ (Matouš 19,17) Nesmíme však zapomenout na samotný základ a hlavní cíl zákona:

Matouš 22, 37, 39 - „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ „Miluj svého bližního jako sebe samého.“ Na těchto dvou přikázáních spočívá celý Zákon a Proroci.“

Chcete-li vírou přijmout Krista a ukřižovat sami sebe, růst stále v křesťanském charakteru, Kristus vám zaslubuje:

Židům 8,10 - Protože toto je smlouva, kterou uzavřu s domem Izraele po oněch dnech, praví Pán: Dám jim své zákony do mysli a napíši jim je na srdce; a budu jim Bohem a oni mi budou lidem.